

**KARDINALOVA HOMILIJA NA BLAGDAN BL. AUGUSTINA KAŽOTIĆA,
U SKLOPU ODRŽAVANJA OPĆE SKUPŠTINE REDA PROPOVJEDNIKA**

(Trogir, 3. kolovoza 2013.)

Liturgijska čitanja: Ez 3, 16-21; 1 Kor 9, 16-19, 22-23; Iv 10, 11-16

**Dragi oče nadbiskupe Marine,
draga braćo dominikanci okupljeni na Općoj skupštini svoga Reda,
draga subraćo svećenici, redovnici i časne sestre redovnice,
draga braćo i sestre u vjeri!**

1. Na blagdan blaženog Augustina Kažotića, ovdje u njegovu rodnome gradu Trogiru, Bog nas je sabrao iz raznih krajeva svijeta. Sve vas od srca pozdravljam na čelu s vašim Pastirom, nadbiskupom splitsko-makarskim Marinom. Raduje me što mogu biti dionik ovoga slavlja koje se događa u okviru Opće skupštine Dominikanskoga reda. Među sudionicima Skupštine posebno pozdravljam fr. Brunu Cadoréa, učitelja Reda propovjednika, kao i fr. Antu Gavrića, provincijala Hrvatske dominikanske provincije te sve članove Opće skupštine.

Poštovani sudionici Generalnog kapitula Reda propovjednika, uistinu je znakovito da baš u Trogiru raspravljate o najvažnijim pitanjima svoga Reda u okviru pripreme velike proslave jubileja 800. obljetnice otkako je papa Honorije III. potvrdio vaš Red. Nama je u Hrvatskoj posebno drago što po vama možemo snažnije osjetiti crkveno zajedništvo te zahvaliti Bogu za mnoštvo plodova Božjih darova Dominikanskomu redu, koji su od samih početaka ugrađeni i u hrvatsku kulturu i duhovnost.

S posebnim pak žarom ovdje zajednički molimo za milost proglašenja svetim blaženoga Augustina Kažotića, sina ovoga Grada, uglednog hrvatskog dominikanca, znamenitog zagrebačkog biskupa te biskupa južnotalijanskog grada Lucere, u kojemu se nalazi grob našeg Blaženika. Odazivajući se pozivu blaženog pape Ivana Pavla II. da ne pustimo zaboravu spomen onih koji su u dvadesetom stoljeću pretrpjeli mučeništvo za velike Božje stvari, danas se ovdje spominjemo i dubrovačkog

dominikanca fr. Dominika Barača, kojega su u 33. godini života komunisti strijeljali u Trogiru, 17. studenoga 1945. godine.

Red propovjednika, odnosno nazočnost u ovom Slavlju redovnika, osobito osjetljivih na oslušivanje Božje riječi, kako bi ju mogli propovijedati drugima, potiče nas na pozornost prema navještau kojim se Gospodin danas nama obraća.

2. Božja riječ upućena proroku Ezekijelu poziva nas na odgovornost za blišnjega; odgovornost koja proizlazi iz oslušivanja Riječi i poziva da se Riječ prenosi drugima. Odgovornost se rađa iz slušanja Boga koji govori čovjeku. Odgovornost prema Božjoj riječi zapravo je drukčije izražena poslušnost. A baš su to odlike čuvara izabranoga naroda. Čuvar Božjeg naroda treba biti u stalnoj pozornosti prema Bogu, otvoren njegovim znakovima, zauzet ne toliko za vlastite planove, nego raspoloživ za Božji naum, kako bi mogao bližnje opominjati i odvrćati od zla puta. Ne bez razloga, nego zato što je u pitanju život povjerenog mu puka. Čuvar Božjeg naroda je osjetljiv za osobe koje su mu povjerene, tumači s realizmom događaje, pažljiv je prema blišnjima i zna donositi najmudrije odluke.

Sveti Pavao danas u prvoj poslanici Korinćanima ne govori o navještanju Evanđelja kao o nečemu čime bi zavrijedio pohvalu. Za njega je to ponajprije potreba (lat. *necessitas*), odnosno obveza (grč. *anánke*), koja proizlazi upravo iz naravi Evanđelja, to jest iz njegova izvora – samoga Gospodina. U toj evanđeoskoj dinamici iščitavamo djelovanje navjestitelja. To je ona nutarnja sila koja je očitovanje najveće slobode; to je obveza koja se poistovjećuje s ljubavlju. Apostol je postao svima sve, a cilj mu je spasenje drugih. Ista je to odgovornost o kojoj Gospodin govori Ezekijelu. No, motivacija je dobila svoju puninu: »Sve činim poradi Evanđelja, da bih i ja bio suzajedničar u njemu« (1Kor 9,23).

Tako je razvidan pavlovski pristup, razrađen u tri stupnja: a) Evanđelje ne može ostati nenaviješteno i uvijek povlači odgovornost, jer ne ostavlja ravnodušnim, jer traži odgovor; b) na Evanđelje čovjek nema pravo i njime ne raspolaže, jer je objavljeno od Boga, jer je Božji dar; c) Evanđelje treba

drugima nositi puninom svoga života, radi spasenja, odnosno da bi se živjelo zajedništvo u Radosnoj vijesti.

Odgovornost za bližnjega u Evanđelju današnje Mise pretočena je u dobrotu pastira koji ostaje uz one koji su mu povjereni, polažući svoj život. Dobri pastir poznaje svoje, što se očituje u darivanju života i u jedinstvu. To su odlike istinskoga pastira, čiji glas čuju i drugi, svi koje Gospodin želi u svome stadu. Braćo i sestre, naglasak je upravo na polaganju života, što Isus dvaput spominje. Jer pastir, oblikovan po Kristovu primjeru, prožet Božjim Duhom, trajno polaže svoj život. Ponekad mu drugi nasilno oduzmu život, ali svemu tome prethodi svakodnevno, iz dana u dan obnavljano darivanje vlastitoga života za one koji su mu povjereni.

3. Istu stvarnost Božjega poziva nalazimo i u životnom putu blaženoga Augustina Kažotića. I nakon sedamsto pedeset godina otkako je ovdje ugledao svijet, djelo koje je Bog po njemu ostvario ostaje nam blisko, radujemo mu se i zahvaljujmo za stvarnost Crkve koja osobito po otajstvu svetosti povezuje prošlost sa sadašnjošću. U Godini vjere s posebnom jasnoćom osjećamo vrijednost Kažotićeva odgovora Božjoj riječi i njegove odgovornosti za Crkvu, za čovjeka i svijet.

Blaženi Augustin kao suradnik rimskih biskupa: Benedikta XI., Klementa V. i Ivana XXII., svojim je savjetima pomogao da Crkva prepozna svoje poslanje prožeto Božjim darom slobode i nesebičnosti. Promatrajući, iz višestoljetne povijesne udaljenosti, istu snagu vjere i ljubavi susrećemo u najljepšim slojevima kršćanske kulture koja je proizišla iz nenavezanosti, iz sebedarja, iz kršćanske odgovornosti, a koja je na poseban način življena u redovništvu.

Nenavezanost je tako snažno vidljiva u sačuvanim spisima i u djelima našega Blaženika. Mislim na nenavezanost izraženu u obliku težnje za istinskom spoznajom koja nije po mjeri ljudske ograničenosti, nego Božje neizmjernosti. Mislim na nenavezanost na materijalna dobra koja postaje brigom za druge, osjetljivošću za siromašne, zalaganjem za razvijanje ustanova kršćanske ljubavi – caritasa. Mislim na nenavezanost

na zemaljski ugled, vlast i moć, što se očituje u spremnosti da se suprotstavlja nepravdama i raskrinkava neistina vlastodržaca.

4. Crkva je uvijek snažna u svome poslanju kada u njoj progovara snaga Božjega Duha po nesebičnosti i slobodi za Boga. Nije teško vidjeti da odatle započinje svaka istinska obnova Crkve i da se u tome može pronaći novo oduševljenje za evanđeosku maštovitost.

U slavljinama svetih pokušavamo pronaći onu nit koja se proteže kroz sva vremena Crkve i koja trajno iznenađuje svježinom. To u nama budi radost što pripadamo Crkvi i zahvalnost za dar vjere. U svjetlu suvremenih poticaja dobro je posegnuti za Kažotičevim tekstom: »O (materijalnim) dobrima Krista i (njegovih) učenika ili apostola i njihovoj uporabi«. Zadivljuje Blaženikovo poznavanje Svetoga pisma, a još više njegova primjena Svetog pisma u osjetljivim odlukama za život čitave Crkve. U odviše površnim pristupima istim pitanjima, na koja su odgovarali naši pređi, danas se olako u drugi plan gurnu nosivi temelji: otajstvo Krista i Crkve, otajstvo koje živi u pozivu kršćana.

Predivno je vidjeti suvremenost, teološku dubinu i pastoralnu razboritost u pristupu blaženoga Augustina pitanjima siromaštva, korištenja materijalnih dobara za naviještanje i općenito za život Crkve. Kako je samo mudro u tu raspravu unio završni poticaj sv. Pavla Timoteju: »Čuvaj poklad kloneći se svjetovnoga praznoglasja i proturječja nekog nazovispoznanja. - Profanas vocum novitates et oppositiones falsi nominis scientiae« (1Tim 6, 20). To je izvrsna vodilja u svim crkvenim pitanjima koja su osobito važna u promišljanjima u Godini vjere. Naime, u evangelizaciji nam je potrebna odgovornost prema Božjoj riječi i sloboda koja rađa djela kršćanske ljubavi.

Blaženi je Augustin, vođen Duhom Svetim, otvarao prostore spoznaje, vodeći brigu da u središtu bude Bog i istina o čovjeku. Uklanjao je praznovjerje i nudio puninu vjere koja donosi radost čovjeku. Iskorjenjivao je siromaštvo, znajući da su crkvena dobra uvijek dar nesebičnosti i da imaju vrijednost ukoliko u njima progovara kršćanski smisao djelotvorne ljubavi. Suprotstavljajući se nepravdama zamjerio se

zemaljskim vladarima, znajući da će cijena koju plaća biti u progonstvima, u klevetama i narušavanju ugleda. To je, braćo i sestre, put Kristova vjernika, to je i naš put, naša radost i naša sigurnost.

5. Da bismo još jasnije vidjeli aktualizirani govor svetosti, navodim riječi pape Franje, koji je – govoreći prošloga tjedna brazilskim biskupima o zadaći Crkve u društvu – rekao: »U društvenome ozračju postoji samo jedno što Crkva traži s osobitom jasnoćom: slobodu naviještanja Evandjelja na cjelovit način, i onda kada se time suprotstavlja svijetu; i onda kada se protivi prevladavajućoj struji, braneći blago kojega je samo čuvar i vrijednosti kojima ne gospodari, jer ih je primila na dar i treba im biti vjerna«.

Sveti je Otac nastavio, ističući žarišta za život u Brazilu, žarišta koja su aktualna i u drugim podnebljima i kulturama, pa tako i u Hrvatskoj. To su: odgoj, zdravlje i društveni mir. U tome kontekstu papa Franjo kaže: »Crkva ima što reći o tim pitanjima, jer za primjeren odgovor na te izazove nisu dostatna puka tehnička rješenja, nego je neophodno kao polazište imati u vidu čovjeka, njegovu slobodu, njegove vrijednosti i njegovu otvorenost transcendentnomu«. Zato Papa poziva biskupe: »Nemojte se bojati ponuditi taj doprinos Crkve, koji je za dobro cijeloga društva, i tu 'utjelovljenu riječ' ponuditi i svjedočanstvom« (Papa Franjo, Govor na Susretu s brazilskim episkopatom, Apostolski pohod u Rio de Janeiro, prigodom 28. Svjetskoga dana mladih, 27. srpnja 2013. godine).

6. Braćo i sestre, blaženi Augustin Kažotić i nama danas govori o tako starim i tako novim pitanjima. Ima što reći i nama u Hrvatskoj i cijeloj Crkvi. Po svojoj kulturnoj širini ostavio je trag koji vodi do mnogih naroda i vjernika.

Dominikanski pak red, tako povezan s nama u pobožnosti Blaženoj Djevici Mariji, po zrcima krunice što ih je utisnuo u hod kroz vrijeme, doziva u svijest svakomu od nas da se ne udaljavamo od Presvete Bogorodice Marije i da ne zaboravimo sjeme uskrsne radosti prisutno u našoj vjeri iskušavanoj križevima.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr

tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Molimo Gospodina i u ovoj Euharistiji u gradu Trogiru da budemo obradovani milošću proglašenja svetim revnoga i vjernoga biskupa Augustina Kažotića, koji zrači dobrotom Vječnoga Pastira. Amen.